

Beek en Bos

Beek en Bos: klein, maar ontzettend fijn

Ouderen centrum Beek en Bos

L'Unionlaan 1

6093 GE Heythuysen

Tel: 0475-391700

Fax: 0475-391701

info@beekenbos.nl

www.beekenbos.nl

Ouderen centrum Beek en Bos is een zelfstandige zorgorganisatie die huisvesting, verzorging, verpleging en overige dienstverlening biedt aan ouderen. Het gebouw heeft 87 eenpersoons en 4 tweepersoons appartementen. Er is een kleinschalige verpleeghuisafdeling voor 20 dementerende ouderen.

Klik [hier](#) voor de link naar Ouderen centrum Beek en Bos (waardering 8,1) op Zorgkaartnederland.nl.

- **Niet Limburg, maar de Limburgers heten ons welkom**
- **Open en verzorgde entree**
- **Gebouw als twaalf in een dozijn en toch: het heeft wat**
- **Een behulpzame alleraardigste ontvangst**
- **Eten als thuis in een in alle opzichten smaakvol restaurant**
- **Ook op de pg-afdeling beschikt elke bewoner over een eigen appartement**
- **Je ziet dat overal over is nagedacht en daar word je vrolijk van**
- **Virtueel beeld op de website**
- **WIFI blijft te wensen over**
- **Veel prijzen**

Niet Limburg, maar de Limburgers heten ons welkom

"De Limburgers heten u welkom". Zo heel persoonlijk staat dat op het bord als wij de grens tussen Brabant en Limburg passeren. En ze maken het waar, zo zullen wij deze dag ervaren. De Provincie van de Bourgondiers laat zich kennen door aankondigingen van vers gerookte paling uit de Maasplassen, verse balkenbrei en met gebaks en viskramen langs de weg. Het water loopt ons al door de mond als wij Ouderencentrum Beek en Bos, waarnaar wij op weg zijn, naderen. Het ligt in het plaatsje Heythuysen. Nooit van gehoord, maar beslist de moeite waard om voor een midweek terug te keren. Het heeft een oud dorpshart met mooie terrassen. Overal bewegwijzering, waar ook Beek en Bos in wordt aangeduid en een bord dat de automobilist waarschuwt voor overstekende ouderen.

Open en verzorgde entree

Beek en Bos ligt op loopafstand van het dorps hart, met een winkelstraat waar van alles te koop is. Het huis heeft een aangename entree. Geen auto's hinderlijk bij de voordeur. Een ruim betegeld plein met groen en zitjes en 's zomers een overdekt terras scheidt het gebouw van de parkeerplaatsen. Een paar jonge skaters rollen over het plein.

Opzij van het huis een fietsenstalling aan een pad dat doorloopt naar een heerlijke tuin met geiten, kippen en vogels en plantenbakken vol violen, waar de bewoners op rolstoelhoogte bij kunnen.

Voor de entree, tafels waar de stoelen. zoals bij een restaurant, om heen staan. Het is eigenlijk raar dat we dit moeten opmerken, maar bij de meeste huizen die we bezoeken staan de stoelen altijd zo maar ergens in de ruimte of liggen omver, daar waar de gebruikers ze hebben achtergelaten. Dat maakt een rotzooierige indruk. Bij Bos en Beek ziet het er allemaal verzorgd uit.

Gebouw als twaalf in een dozijn en toch: het heeft wat

Het huidige Beek en Bos is in 1986 in gebruik genomen. Het is een gebouw als twaalf in een dozijn en toch: het heeft wat. De serreachtige ruimte van het restaurant met grote hoge ramen grenst aan het voorplein. In de kleine tuintjes van de bewoners van het verzorgingshuis staan potten met planten, vogelhuisjes en tuinbeeldjes.

Op de balkonnetjes bij de woon/slaapkamers op de hoger gelegen etages zien we ook plantenbakken. Er is een groot hoekterras voor de kleinschalige psychiatrische afdeling,

dat jammergenoeg wat meer geïsoleerd ligt en daardoor weinig contact maakt met de omgeving. De psychogeriatrische bewoners kunnen hier alleen onder begeleiding gebruik van maken, krijgen wij later te horen.

Een behulpzame alleraardigste ontvangst

We stappen eerst maar eens binnen. Het voorportaal ziet er heel plezierig uit met herfststukken en een zitje. Overal is het huis in een sfeervolle herfst aankleding getooid. In de ontvangsthall hangt een kabelkrant direct goed zichtbaar met veel informatie. De hal is dagelijks geopend van 8.30 tot 21.30 en in het weekend van 9.00 uur tot 21.00 uur. Zulke ruime openingstijden, dat maken we elders wel anders mee. Er is een winkeltje dat drie dagen in de week 's middags anderhalf uur open is. De bewoners van het verzorgingshuis kunnen daar terecht voor hun brood, beleg en toiletartikelen etc. We melden ons bij de receptioniste, die ons vanachter een open, zeer toegankelijke balie te woord staat. We vragen haar of we in het huis te mogen rondkijken, of we eerst een kop koffie kunnen drinken en zeggen vooral geïnteresseerd te zijn in de psychogeriatrische afdeling. Dat kan natuurlijk allemaal! Ze heeft informatiebrochures voor ons en gaat regelen dat wij op de psychogeriatrische afdeling terecht kunnen. Wellicht is het dan een idee, oppert ze, dat wij eerst een maaltijd gebruiken in het restaurant, omdat de mensen boven nu ook aan het eten zijn en het dan niet zo'n gunstig moment is voor een bezoek. Ze gaat kijken of ze een tafel voor ons kan reserveren.

Eten als thuis in een in alle opzichten smaakvol restaurant

Het restaurant zit redelijk vol. Het is smaakvol ingericht met mooi uitgekiend meubilair: Vierkante tafels met afgeronde hoeken, mooie stoelen met effen stoffen bekleding en bekleding met een noppen patroon, grote lampen hoog boven de eettafels, plezierige zithoeken met lage banken en fauteuils, o.a bij de open haard en een flatscreen. Er is een hoek voor de kleintjes ingericht. Vanuit de open keuken worden de -elke dag- vers gekookte maaltijden geserveerd. Op de gedekte tafel vinden we het menu van de dag en een karafje met water.

De bediening is in handen van medewerkers in dienst van Beek en Bos en van vrijwilligers. Een klein verschil in kleding markeert het verschil tussen beiden. Het driegangen diner dat we geserveerd krijgen, doet niet onder voor thuis. De bloemkool knapperig en niet tot moes gekookt.

De minestrone soep smaakt dame He als die haar echtgenoot thuis klaar maakt. Een groter compliment is niet te maken.

Een paar tafels verder wordt een verjaardag gevierd. Daarvoor heeft de kok een feestelijk diner in elkaar gezet, dat opgediend wordt in mooie schalen. Een wijntje erbij en een feestelijk dessert tot besluit. Iedereen die we spreken is vol lof over de keuken en het bedienend personeel. Er blijken nog aardig wat mensen van buiten het huis aan de tafels te zijn aangeschoven. 'Hier eet je veel lekkerder en gezonder dan bij de 'Chinees'. Wie van buiten mee eet betaalt 8,50 euro voor een driegangendiner. De keuken verzorgt ook alle maaltijden voor de bewoners die op hun eigen kamer willen eten en voor de bewoners van de kleinschalige woongroepen. Daarnaast voor de thuiswonende ouderen die gebruik maken van Tafeltje Dek Je. Bij binnenkomst zette de aanblik van tientallen etensboxjes ons nog even op het verkeerde been. Zou het eten dan toch aangevoerd worden uit een elders gelegen keuken. Maar nee hoor. deze bleken zojuist terug te zijn van thuiswonende ouderen om met een nieuwe maaltijd gevuld te worden. Net als de receptie kent het restaurant ruime openingstijden. Er kan 's avonds warm gegeten worden en tot 21.00 uur kun je er voor een kop koffie of een glaasje terecht.

Ook op de pg-afdeling beschikt elke bewoner over een eigen appartement

We worden door een beleidsmedewerker meegenomen naar de psychogeriatrische verpleegafdeling op de eerste etage. Bij binnenkomst wordt ons direct duidelijk wie er allemaal op deze gesloten afdeling werken. Zo'n twintig foto's met namen en functies vormen een tableau van het team. Deze afdeling is in 2006 na een verbouwing in gebruik genomen. De vorm van de drie huiskamers is bepaald door de samenvoeging van wat eerder zit/slaapkamers waren. Dat heeft voor de architect een beperking opgeleverd, zowel naar maat, als naar vorm. In de warm uitgevoerde keukens werken de medewerkers met hun rug naar de bewoners. Op zich is alles in de huiskamers aanwezig, eettafels en stoelen en een zitje met banken en lekkere (sta-op-) stoelen, een grootmoedersklok aan de wand en toch, het zou nog net wel iets huiselijker kunnen kwa sfeer. De deuren van de huiskamers zijn prachtig beschilderd. Elke huiskamer heeft een eigen kleur die ook weer terugkomt in de herkenbare kleding van de medewerkers. De huiskamers, worden gedeeld worden door 6 a 7 bewoners. In totaal wonen er 20 psychogeriatrische bewoners. Zij beschikken net als de bewoners van het verzorgingshuis allemaal over eigen ruime L-vormige kamer met eigen sanitair (een douche en toiletruimte) en een klein keukenblok. De L-vorm creëert de mogelijkheid om het slaap- en het zit gedeelte van elkaar te scheiden. Heel handig en het geeft zo'n kamer ook wat meer gezelligheid. Het hoog-laagbed wordt door de bewoner gekocht van de instelling met de mogelijkheid van terugkoop na overlijden. De bewoners kunnen hun kamer naar eigen smaak en met eigen meubilair en beddengoed inrichten en dat is ook volop gedaan

Je ziet dat overal over is nagedacht en daar word je vrolijk van

We worden aangenaam verrast door een groot flatscreen in de gang dat herkenbare beelden en geluiden vertoont, waar een aantal bewoners gebiologeerd naar zit te kijken. De speciaal ingerichte luxe badkamer met sterrenplafond kunnen we niet met eigen ogen zien, want is in gebruik.

Als we vragen naar mogelijkheden om te bewegen, worden we naar een etage hoger geleid. Daar staan in een hal in de gang een aantal fitnessstoestellen met zicht op weer een groot flatscreen, zodat kijken en bewegen gecombineerd kunnen worden. De beleidsmedewerker vertelt ons dat er veel aandacht besteed wordt aan bewegen en dat medewerkers, maar vooral ook vrijwilligers bewoners regelmatig voor een wandeling mee naar buiten nemen. Wie moeilijk ter been is wordt in een rolstoel buiten rond gereden. Aandacht voor buitenlucht is er ook in de vorm van een buitenruimte of balkon bij vrijwel elke zit/slaapkamer. Je ziet in het huis dat in het belang van de bewoner, maar ook in het belang van de naasten en medewerkers overal goed over is nagedacht. En daar word je vrolijk van. Zelfs van een toiletbezoek, waar je schone toiletten in fraai betegelde ruimten aantreft en mooi vormgegeven wastafels met als detail een bijbehorend potje met geurstokjes.

Virtueel beeld op de website

Voor wie dit beeldend verslag nog niet genoeg is, kan op de website terecht voor een [filmpje](#), waarin o.a. een rondleiding door de psychogeriatrische afdeling wordt geboden. In onze gids '[Thuis Voelen](#)' is het een van onze tips/aanbevelingen voor verpleeg- en verzorgingshuizen om een filmpje te laten maken waarmee je a.s. bewoners en hun naasten virtueel beeld geeft over wat zij kunnen verwachten. Goed om op deze website te zien dat het werkt.

WIFI blijft te wensen over

In de lift. treffen we veel informatie Nieuwe bewoners worden er welkom geheten. Er wordt melding gemaakt van wie overleden is en wanneer herdacht wordt. Er hangt een menuoverzicht en een overzicht van alle activiteiten die er deze week plaatsvinden. In het huis is voorts een kapperssalon en een bibliotheekvoorziening maar deze laatste houdt per 1 januari a.s. op te bestaan, omdat de vrijwilligers die het runden ermee stoppen. Het valt ons op dat in een zo goed geoutilleerd huis met overall flatscreens WIFI ontbreekt. Maar ja, er moet iets te wensen overblijven.

Veel prijzen

Het zal niemand na lezing van het voorgaande nog verbazen dat de instelling de afgelopen jaren een aantal prijzen in de wacht heeft gesleept voor kwaliteit en gastvrijheid. Door de Stichting Client en Kwaliteit werd Bos en Beek in 2010 aangewezen als het beste verzorgingshuis. Het huis werd 5e van Nederland bij de Gastvrijheidszorg award en beschikt over het Gouden Keurmerk in de zorg Is het bescheidenheid dat Beek en Bos op haar website niet met al die prijzen te koop loopt? Van ons mogen ze er best mee pronken, want ze maken die prijzen zeker waar.

De Slogan die Beek en Bos voert: 'Geborgenheid en goede zorg in professionele handen' pretendeert niets te veel, concluderen wij na ons bezoek, waarbij we zo gastvrij zijn onthaald. Beek en Bos is als zelfstandige organisatie klein en fijn.

Dames The/Publicarea © 10 november 2011